

Nyt på tværs

Tvær-
KultuRelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 3 – september 2022 – 28. årgang

Fra Ukraine til Søborg

Ukrainsk violinist og pianist deler gerne hjemlandets musik med danskerne. Interview med violinist Natalia Pylypenko (tv.) fra Kyiv, der kom til Danmark i marts sammen med sin mand på flugt fra krigen. **Side 8**

VENDE-PUNKTER

Fortællinger fra tre kontinenter
Side 3-5

Tro og taknemmelighed
Hvordan taler vi om tro i Danmark? **Side 2**

Åben kirke
Skt. Lukas Kirke i Aarhus bød ukrainske flygtninge velkommen. **Side 2**

For os er kirken noget, vi gør sammen
Feven Gebrekiros er medlem af den eritreansk-ortodokse menighed i Aarhus. **Side 3**

Sammen på tværs
Gudstjenester og mødesteder på 46 sprog. **Side 6**

Mød bestyrelsen
Interview med Henry Holm Hansen fra Nørre Løgum. **Side 7**

Døbt på Vesterbro

FN-komité sætter afghaners udrejse i bero. **Side 4**

Min rejse med Gud

En pilgrimsrejse blev et vendepunkt for serbisk-ortodoks teologistuderende. **Side 5**

InspirationsDage i Middelfart

Præster og ledere delte erfaringer på Brogården. **Side 5**

Flygtning fra Eritrea:
Det er vigtigt at se fremad
Feven Gebrekiros kom til Danmark over Middelhavet for seks år siden.
Interview side 3

Fortællingens magt

Selvfølgelig hjælper vi flygtninge

Redaktøren har ordet

Det er mere end et halvt år siden, at Ruslands invasion af Ukraine rystede verdensordenen og sendte over ni millioner mennesker på flugt. Pludselig blev Europa skueplads for de største europæiske flygtningestrømme siden Anden Verdenskrig. Det var krigen, som de færreste havde set komme, men som på få dage forandrede den europæiske fortælling om flygtninge og mindede om, at der stadig findes mennesker med et legitimt behov for beskyttelse. Mennesker med traumer fra krig, flugt og omfattende kontroltab. De er ikke økonomiske migranter. De er flygtninge.

Trods de senere års negative retorik om flygtninge stod det hurtigt klart, at Danmark har både vilje og kapacitet til at hjælpe mennesker i nød. Der blev talt om op til 100.000 nyankomne. Sådan gik det dog ikke, da strømmen af flygtninge hurtigt aftog. Med udgangen af juli havde 30.000 ukrainere søgt om midlertidig opholdstilladelse i Danmark efter den særlov, som folketinget vedtog i marts. Til sammenligning søgte omkring 21.000 personer asyl i 2015, da flygtningekrisen var på sit højeste, og godt 6.000 året efter. Det er tankevækkende, at der på få måneder er kommet flere flygtninge til Danmark end på to år under flygtningekrisen. Og antallet blev ikke som dengang problematiseret. For rigtig meget handler ikke om tal, men om fortællingens magt.

Ukrainerne blev modtaget med åbne arme, hjem og hjerter. Danmark trådte i karakter som en nation, der selvfølgelig er parat til at hjælpe flygtninge. Intensiv mediedækning af krigen gjorde det åbenlyst for enhver, hvad ukrainerne flygtede fra. Og den hverdag, ukrainerne forlod over hals og hoved, var umiddelbart genkendelig. De havde ikke rejst særlig langt. Det kunne have været os.

Den danske fortælling om de ukrainske flygtninge har været overvældende positiv. Det er der heldigvis også gode grunde til. For det er – i alt fald foreløbig – en succeshistorie. Ukrainerne slap for at vente i uvished i måneder eller år, før de kunne komme ud i samfundet. Fra starten blev de mødt med forståelse, solidaritet og positive forventninger om, at de selvfølgelig gerne ville bidrage og arbejde så hurtigt som muligt.

Lad os håbe, at den ukrainske tragedie kan være med til at gøre livet lidt lettere for andre flygtninge og skabe større lydhørhed for de positive fortællinger. Her har kirkerne et særligt ansvar som fortællere, for i de kirkelige miljøer har utallige danskere gennem mange år erfaret, at glæden ved at hjælpe mennesker, der søger beskyttelse hos os, langt opvejer de besværligheder, der følger med. Samtidig er man selv blevet beriget og inspireret af flygtnings råstyrke, livsmod og ofte dybt forankrede kristentro, der har båret dem gennem smertefulde oplevelser af kontroltab – det, vi alle frygter mest i usikre tider. For når det handler om at navigere i livets uønskede vendepunkter, har flygtninge erfaring at trække på.

Fortællinger har magt. Derfor skal vi fortælle de gode historier. Selvfølgelig hjælper vi flygtninge. Selvfølgelig har flygtninge noget at bidrage med. Læs mere i dette nummer af *Nyt på tværs*. **Birthe Munck-Fairwood**

Unge dansk-burmesere mødtes

Den næste generation må ikke glemme deres rødder og kristne tro. Det er man meget bevidst om i Chin Christian Association in Denmark (CCADK), et netværk af burmesiske migrantmenigheder oprettet af FN-kvoteflygtninge fra Burma, der samlede 300-400 unge dansk-burmesere til sommerkonference i Esbjerg med bibelundervisning og gudstjenester. Også Chin Community Denmark holdt ungdomskonference i Varde for 150-200 unge med sport, konkurrencer, kulturelle arrangementer og workshops.

Vejle: Kirker åbner sprogcafé

I august åbnede en ny sprogcafé i Vor Frelzers Kirke i Vejle i samarbejde med den græsk-katolske ukrainske menighed i byen og Sct. Norberts Kirke. Her er også rig lejlighed til uformelle samtaler med de danske frivillige. "Første gang var vi 24 voksne, otte børn og otte frivillige. De fleste var kvinder og børn fra Ukraine. De var simpelt hen så taknemmelige, så det var helt rørende," fortæller kirke- og kulturmedarbejder Oddrun Aasebo Rønne fra Vor Frelzers Kirke.

Hen over sommeren holdt Skt. Lukas Kirke i Aarhus åben kirke hver anden søndag eftermiddag for ukrainske flygtninge, der havde lyst til en snak over en kop kaffe eller kongespil i kirkehaven. Inde i kirken kunne flygtningene tænde lys og bede en bøn, og kirkens flygel måtte også gerne benyttes. "Vi ønskede at tilbyde et frirum, hvor de ingenting skulle. Mange ville bare gerne være i kirkerummet. Andre havde brug for at fortælle til nogen, der kunne rumme dem og det, de havde oplevet, siger Egon Krogh Olesen, der er medlem af menighedsrådet og en af initiativtagerne. Senere er et ukrainsk kunstprojekt kommet til. Se www.sunvsesvit.com

Tværkulturelle sommerlejre

Sommerlejre i Hørby, Hestlund, Børkop og Løgumkloster arrangeret af Indre Mission og Luthersk Mission i samarbejde med lokale menigheder samlede over 500 børn og voksne fra 20 lande. Blandt deltagerne var en del flygtninge fra Ukraine, og 125 ukrainere deltog i en særlig Ukraine Camp i Hjallerup. Som en ukrainer sagde: "Dette er Guds gode gave til os gennem jer."

KORT NYT

Ukrainsk brobygger

Folkekirkens mellemkirkelige Råd har fået midler til en tidsbegrænset ansættelse af en ukrainsktalende konsulent og brobygger, der kan styrke folkekirkens møde med ukrainske flygtninge i Danmark. www.migrantsamarbejde.dk

Tro og taknemmelighed

**Hvordan taler vi om tro i Danmark?
To nydanskere ansat i folkekirken reflekterer**

Hvordan taler vi om tro i Danmark? Hvad ligger der bag ordene – eller de manglende ord? I dette dobbeltinterview reflekterer Biak Chin Par Lian (38), sygeplejerske og migrantkonsulent i Haderslev Stift, og Naser Rezaieh (60), iransk menighedsleder og farsikoordinator i Folkekirkens Mellemkirkelige Råd, over deres personlige praksis før og efter, de kom til Danmark som flygtninge i henholdsvis 2004 og 1984.

Biak Chin Par Lian:

Når jeg tænker efter, taler jeg meget lidt om tro i Danmark. Måske fordi det er normalt her. For de fleste danskere er troen noget meget privat. Men sådan var det ikke, da jeg voksede op i Burma. At tale om tro var en del af min hverdag. Det var helt naturligt for mig at tale om Gud. Sådan var det også under flugten til Danmark. Alle talte om tro, hvad enten vi var kristne eller buddhister. Troen var der hele tiden.

Sådan er det stadig for de kristne i Burma. Jeg mærker det, når jeg taler i telefon med min mor. Selv om de har det rigtig svært, er hun bare taknemmelig for alt det, Gud har gjort. Jeg hører Gud i hver sætning. Der er så megen taknemmelighed. Er det bare fordi de ikke har det så godt, at de har brug for Gud? Det er for nemt at sige.

Efter 18 år i Danmark er der mange ting, jeg i dag tager for givet. Min hverdag handler om så meget andet end Gud og taknemmelighed. Somme tider spørger jeg mig selv, om jeg er ved at privatisere min tro, så jeg kun taler om tro i kirken og derhjemme?

Er jeg kommet længere væk fra et lykkeligt og taknemmeligt liv?

I Danmark er der religionsfrihed, men alligevel er det ikke naturligt for de fleste danskere at tale om tro. Mange er blufærdige. I Burma har vi ikke den samme frihed, men det er helt naturligt for os at tale om det, der fylder vores hjerter. Vi kan ikke lade være med at tale om vores tro.

Som sygeplejerske oplever jeg, at når mennesker møder livstruende sygdom, vil de gerne tale om tro og livets store spørgsmål. Men det er også min erfaring, at når jeg i hverdagen giver mig tid til at lytte og spørge ind, vil mange danskere faktisk gerne tale om tro og hvad der giver livet mening.

Jeg vil gerne blive bedre til at dele min egen historie med folk, jeg møder, på en naturlig måde. For min historie handler om Guds kærlighed til mig. Og om at sige tak for livet. Jeg har bare så meget at være taknemmelig for.

I Burma hører jeg Gud i hver sætning.
Biak Chin Par Lian

Naser Rezaieh:

I Iran var religion ikke noget, der gav mening for mig. Efter den islamiske revolution i 1979 havde jeg en kort periode, hvor min interesse for islam blev vakt, men den døde hurtigt. De første 15 år i Danmark var jeg heller ikke interesseret i religion. Jeg havde travlt med at lære sproget, finde arbejde, gifte mig og få børn. Som udlændinge i Danmark starter vi med underskud. Jeg plejer at sige, at vi starter fra minus 10.

Det var først da jeg fik min datter, at jeg begyndte at se med nye øjne på tilværelsen. Pludselig havde jeg fået et stort ansvar. Det gav mig en større forståelse for menneskelivet og en følelse af magtesløshed. Jeg begyndte at søge efter noget mere. Svaret fandt jeg i den kristne tro. Efter nogle år i frikirkelige miljøer blev jeg inviteret til folkekirken. I dag føler jeg, at det er her, jeg hører til.

Siden jeg blev kristen, har det været naturligt for mig at tale om min tro. Naser Rezaieh

Siden jeg blev kristen, har det været naturligt for mig at tale om min tro. Jeg elsker at snakke om Jesus og den gave, vi har fået helt gratis og også må dele gratis med andre. Men vi må ikke overskride andres personlige grænser. I begyndelsen handlede min tro meget om mig og Gud. Senere lærte jeg, at Gud også er iblandt os i fællesskabet, og at den måde, jeg er på over for min næste, også afspejler mit forhold til Gud. Min tro er mere end mine ord.

I dag har jeg lært at respektere alle grader af tro. Som kristen behøver jeg ikke at være andet end mig selv. Jeg har respekt for, at man kan tale om Gud på forskellige måder. Med årene er jeg nok blevet lidt mere jordnær. Jeg kan godt sige "Gud ske tak" til fremmede mennesker, men jeg toner det lidt ned, så folk ikke bliver bange for at omgås mig! Men hvis jeg bliver ledt til det, kan jeg sagtens sige "Gud velsigne dig" til et menneske, jeg ikke kender.

Som iraner vil jeg gerne vise andre iranere vej og lægge en respektfuld tone. Mange af os er kommet til tro i frikirkelige miljøer, men vi skal også kunne rumme andre slags troende. Helligånden er ikke kun lovsang. Helligånden er også til stede der, hvor mennesker sidder stille på kirkebænken.

For mange danskere er tro ikke noget, man taler så meget om med naboer, kolleger eller andre. Man er bange for at støde nogen og føler måske ikke, at man har de rigtige ord. Men mange omsætter deres tro i praktisk og humanitær hjælp til mennesker, der lever mindre privilegeret end dem selv. Det har jeg stor respekt for. Jeg kan mærke, at de kristne værdier har påvirket Danmark gennem århundreder, så selv om mange danskere i dag ikke kalder sig religiøse, handler de med kærlighed og medmenneskelighed.

Fortalt til BMF

Det er vigtigt at se fremad

I Danmark skal vores børn have kristendommen med

Det dufter lifligt at nyristede kaffebønner i den lyse stuelejlighed i Aarhus Vest, hvor Feven Gebrekiros serverer den stærke friskbryggede kaffe i små porcelænskopper sammen med frugt, nødder, eritreansk fladbrød og ristede bygkorn, som hendes mor har sendt fra hjemlandet Eritrea. Det sidste er en særlig delikatesse, fortæller den 31-årige eritreaner, der har boet i Danmark i seks år og arbejder som rengøringsassistent.

Tidligere på ugen startede sønnen Joel på 11 måneder i vuggestue, og Feven Gebrekiros holder øje med mobiltelefonen, hvis de skulle ringe fra vuggestuen. Hun fortæller, at sønnen er ved at vænne sig til hverdagen i en dansk daginstitution. Men helt rolig er hun ikke.

– Mine veninder siger, at sådan gør man i Danmark. Man afleverer sit barn til fremmede. Jeg kan godt forstå, at det er sådan. Forældre skal jo arbejde. Min mand og jeg arbejder også og går i skole. Vi er væk mange timer hver dag. Men når jeg starter på arbejde igen efter barsel, vil jeg spørge, om jeg kan møde meget tidligt, så jeg kan hente min søn midt på dagen.

Hun forklarer, at der er stor forskel på at være forældre i Danmark og i Eritrea.

– Her i Danmark er det kun mig og min mand, der har ansvar for barnet. I Eritrea ville vi være mange om ansvaret: Min mor, min bedstemor, naboer, tanter og kusiner. Jeg er glad for, at jeg har været med i en mødregruppe, hvor jeg lærte rigtig meget om danskernes måde at gøre tingene på. Det er vigtigt for mig at vide, for vores søn vokser jo op her. Selv om vi er en eritreansk familie, skal han også have det danske med. Og så skal han have kristendommen.

Søndagsskole

For Feven Gebrekiros er den kristne tro en integreret del af hendes baggrund og tilværelsesforståelse. Hun er født i en mindre by 150 kilometer fra hovedstaden Asmara, hvor hun voksede op i en ortodoks familie som nummer tre i en søskendeflok på fem. Forældrene var landmænd, men faren var ofte indkaldt som soldat og væk fra hjemmet i længere perioder.

– Livet var ikke altid let, men vi havde vores tro. Søndag og på alle helligdage gik vi i kirke. Kirken var helt fuld. Vi var en masse børn, der legede sammen. Gudstjenesten varede tre timer, men jeg husker det ikke som kedeligt. Jeg elskede kirken. To gange om ugen holdt præsten søndagsskole for børn, hvor vi lærte at bede og takke Gud for alt. Vi lærte de 10 bud, og at vi skal hjælpe andre og give omsorg. Hjemme bad vi altid aftenbøn, inden vi skulle sove. Vi bad også, inden vi spiste, og efter at vi havde spist. For eritreanere er det helt naturligt at sige tak til Gud. Vores tro gav os glæde og ro.

Flugten

Feven Gebrekiros nåede at afslutte 10. klasse, inden hun som mange andre eritreanske unge flygtede fra den tvungne militærtjeneste, der i Eritrea kan vare i mange år.

– Jeg drømte om at tage en uddannelse som syerske og blive designer. Jeg ville ikke være soldat.

Det er snart et år siden, at Feven Gebrekiros og Tekle Kahsay blev forældre til sønnen Joel. Den glædelige begivenhed gav anledning til refleksioner over fortid og fremtid for de nybagte forældre, der kom til Danmark fra Eritrea med de store flygtningestrømme i 2014 og 2016. I dette interview fortæller den 31-årige eritreanske mor om sin lange rejse til Danmark fra det lille land på Afrikas Horn, der er berygtet for systematiske overtrædelser af menneskerettighederne, og om den fremtid, hun drømmer om for sin søn. Først og fremmest skal han vokse op med kirken.

Men i mit land vælger man ikke selv. Enten skal man være soldat eller fortsætte i 11. klasse på et militærgymnasium. Man kan ikke sige nej. Militæret kom og ledte efter os i landsbyerne. Mange af mine venner flygtede. Jeg kan ikke fortælle det hele. Men det blev meget farligt. Min familie hjalp mig til Etiopien, men da jeg ikke havde papirer, kunne jeg ikke blive i Etiopien. Min bror og min onkel betalte penge, så jeg kunne komme til Sudan og videre gennem Sahara til Libyen. Derfra kunne man komme til Europa.

Det var en rejse, der endte med at tage flere måneder. Men der var ikke andre muligheder.

– Det, jeg oplevede dengang, vil altid sidde i mig. Sahara var det værste. Vi rejste i 13 dage. Vi var 20 personer i en lille Toyota. Vi sad på ladet helt tæt pakket. Der var bare støv og støv. Flere dage fik vi ikke noget at spise eller drikke. Vi så nogle, der ikke klarede det. Vi bare bad til Gud.

– I Libyen kunne alt ske. Jeg har ikke lyst til at huske. Jeg var i fængsel i otte dage. Det var en stor lukket container uden vinduer. Der var meget, meget varmt. Der gik flere dage, før de gav os lidt brød.

Efter en måned i det nordafrikanske land kom Feven videre til Italien.

– Vi sejlede i 16 timer i en lille træbåd. Jeg kendte ikke havet og var meget bange. Jeg tænkte meget på mine forældre. Jeg skulle bare overleve. Vi var 700 i vores båd. På et tidspunkt blev vi samlet op af et italiensk skib og sejlet ind til Italien. Det var så stor en gave. Gud hjalp os. Den første dag i Italien gik jeg ind i en kirke og sagde tak til Gud, fortæller Feven.

– Jeg var heldig. Fordi jeg havde penge og talte engelsk, kunne jeg købe togbilletter. At det blev Danmark var tilfældigt.

Sne og kulde

Efter en måned fik den eritreanske kvinde asyl og blev flyttet til Aarhus, hvor hun boede på et hostel det næste år, mens hun gik på sprogskole.

– Jeg kom i januar, hvor der var sne. Det var meget koldt. Jeg frøs. Jeg havde aldrig set sne før – kun i fjernsynet. Alt var anderledes. Den første tid var jeg meget træt. Men efterhånden fik jeg det bedre, og efter halvandet år blev jeg færdig med sprogskolen.

I 2020 blev Feven gift med sin mand, som hun mødte i Danmark, og parret flyttede til Aarhus Vest.

– Min mand var soldat i Eritrea og flygtede i 2014. I dag er han ved at tage 9. klasse og arbejder i en bilsynshal. Han vil gerne have en uddannelse, så han kan arbejde med

elektronik. Jeg håber også at kunne gå i skole igen. Jeg vil gerne være sosuhjælper. Men først skal min mand være færdig. Det er meget vigtigt, at mindst en af os arbejder.

Tættere på Gud

Feven Gebrekiros har været med i den eritreansk-ortodokse menighed i Aarhus siden de første eritreanske gudstjenester for snart seks år siden. I dag holder menigheden gudstjeneste en gang om måneden i Møllevangskirken med hjælp fra eritreanske præster fra andre byer. Søndag eftermiddag samles børn og unge til kristendomsundervisning og hygge i kirkens lokaler.

– For eritreanere er kirken noget, vi gør sammen. Gud er alle steder, men i kirken er vi ligesom tættere på Gud. Når vi har gudstjeneste, er vi 80-100 mennesker. Jeg er med til at rydde op og gøre rent, og somme tider hjælper jeg også med at passe børnene.

– Jeg vil aldrig opgive min tro. Jeg har altid et kors om halsen. Det er et trækors, som jeg havde med fra Eritrea. Da politiet så mit kors i Libyen, slog de mig. "Vi dræber dig," sagde de. Men jeg ville ikke tage korset af. Jeg tager det aldrig af. Jeg er kristen og ikke bange for at dø. Jeg har også en bønnebog fra Eritrea.

Bønnerne hjælper mig med at tale med Gud. Jeg ved, at Gud hører mig.

Feven Gebrekiros rejser sig. Om lidt skal hun hente sin søn. Hun byder på en tredje kop kaffe. I Eritrea kaldes den tredje kop *baraka*, der betyder velsignelse.

– Selvfølgelig vil vi gerne tilbage til vores land, hvis det en dag bliver muligt. Jeg savner min familie, mine forældre og min landsby. Menneskene, lydene og duftene. Det liv, vi levede. Jeg savner det hele. Men jeg er meget taknemmelig. Vi er i et sikkert land. Jeg har min mand og mit barn. Vi er sunde og raske. Vores søn kan gå i skole og få en uddannelse. Vi har vores kirke. Det er vigtigt at se fremad. Hver dag siger vi tak til Gud for det hele.

BMF

FEVEN GEBREKIROS

- Født 1991 i Eritrea; fik asyl i Danmark i 2016.
- Flygtet fra tvungen militærtjeneste.
- Arbejder som rengøringsassistent. Bor i Aarhus Vest.
- Gift med Tekle Kahsay; en søn på 11 mdr.

Eritreanere i Danmark

Alle at eritreansk herkomst: 7.734
Heraf danske statsborgere: 341
Heraf født i Danmark: 1.657
Danmarks Statistik 2022

Foto: BMF

Frivilligt abonnement

Nyt på tværs er fortsat gratis, men hvis læsere har lyst til at betale et frivilligt abonnement på 100 kr. eller give en gave, er ethvert bidrag med til at bære Centrets arbejde.

Hjertelig tak • Merci • Thank you • Shukran
Netbank 1551 7707231 - MobilePay 78684

Gud vil det bedste for mig

FN-komité sætter afvist afghansk asylansøgers udrejse i bero

For få måneder siden tegnede fremtiden anderledes lovende for Hamid Heidari. Efter et års sagsbehandling havde den 25-årige afghaner, der kom til Danmark som asylansøger i 2019, endelig fået den eftertragtede arbejdstilladelse, så han kunne begynde som volontør i Internationalt Kristent Center i København. Kort forinden havde han også fået tilladelse til privat indkvartering, så han ikke længere havde pligt til at bo på et asylcenter. Ganske vist havde han fået afslag på asyl i Udlændingestyrelsen, men afslaget var anket til Flygtningenævnet med gode chancer for omgørelse.

Som søn af en højtstående afghansk politiker og viceguvernør under den tidligere kommunistiske regering, der måtte flygte til Iran efter Talibans første magtovertagelse i slutningen af 1990'erne, har Hamid Heidari altid vidst, at han ikke har nogen fremtid i Afghanistan. Hertil kommer, at han er opvokset i Iran og kun har meget få erindringer om Afghanistan.

Efter ankomsten til Danmark er endnu et asylmotiv kommet til. Som konvertit og tidligere muslim er Hamid Heidari overbevist om, at hans liv vil være i overhængende fare i Afghanistan efter Talibans seneste magtovertagelse i august 2021.

Interesse for kristendommen

På årsdagen for Talibans indtog i Kabul tager Hamid Heidari imod på Internationalt Kristent Centers kontor på Israels Plads og henter hjemmevant kaffe og isvand. Centret har været hans arbejdsplads siden begyndelsen af juli. Den unge afghaner med det vindende smil taler flydende dansk og fortæller roligt og sammenhængende om baggrunden for, at han valgte at konvertere. Flere år inden flugten til Danmark var hans interesse for den kristne tro blevet vakt, da en ældre bror flygtede til Danmark, hvor han fik asyl og mødte kristendommen.

– Da min bror nogle år senere kom på besøg i Iran, snakkede han rigtig meget om Jesus. Jeg kunne mærke, at der var sket noget i hans liv. Han var ligesom blevet roligere og gladere. Jeg havde mange spørgsmål. I vores familie har vi altid været muslimer, men islam talte ikke til mit hjerte. Allerede dengang begyndte jeg at spørge Gud, hvem han var, og bede til ham på min egen måde, forklarer Hamid Heidari.

– Jeg kom ikke til Europa for at få et bedre liv. Jeg kom, fordi jeg ikke havde sikkerhed. Som flygtninge i Iran havde vi ingen rettigheder og levede under et stort pres. Somme tider spurgte jeg Gud, hvorfor han havde skabt mig, når livet var så svært.

På flugt i 18 måneder

De følgende år skete der ting i Hamids liv, som betød, at familien besluttede, at sønnen skulle forlade Iran og rejse til Europa. Da var Hamid 22 år og arbejdede som skrædder på en systue.

Nyt om navne

Julia Petrovic er ansat som projektleder og kommunikations- og netværkskoordinator i Københavns Stift og tovholder for *Folkekirken for Internationals*, der har til formål at formidle folkekirken tilbud til kristne expats, studerende og andre med anden kulturel og sproglig baggrund. Projektet har base i Eliaskirken på Vesterbro, hvor der holdes engelsksprogede gudstjenester. Julia Petrovic er uddannet danser, har en BA og MA fra Københavns Universitet og taler fem sprog.

Da Taliban sidste år indtog Kabul, evakuerede Danmark i hast 1.000 afghanske tolke og lokalansatte, og alle afghanske asylsager blev sat i bero. I februar genoptog Flygtningenævnet behandlingen af de afghanske sager, og siden har foreløbig 13 afghanere fået asyl, mens 12 har fået afslag og påbud om at rejse tilbage til Afghanistan med en udrejsefrist på syv dage. En af dem, der fik afslag, er Hamid Heidari, der siden juli har været volontør i en kirkelig organisation. Nævnet begrundede afgørelsen med, at man ikke finder Hamids konvertering til kristendommen troværdig.

“ Jeg forstår ikke, hvorfor jeg har fået afslag. Men det er ikke længere så vigtigt for mig at forstå Gud.

*Hamid Heidari
Asylansøger og volontør*

– Min familie betalte smuglere. Rejsen tog 12 måneder. Jeg har oplevet rigtig mange ting. I Tyrkiet kunne jeg være død oppe i bjergene. Ikke alle klarede det. På et tidspunkt var politiet lige ved at fange os. Det var om natten. Vi var meget bange. Men den nat følte jeg Gud meget stærkt i mit hjerte. Jeg råbte om hjælp, og Gud svarede mig. Han ville, at jeg skulle leve. Siden har jeg ikke været rigtig bange. Jeg har oplevet så meget med Gud. Jeg ved i mit hjerte, at Gud er glad for mig og aldrig vil forlade mig.

– Allerede i Tyrkiet vidste jeg, at jeg ville være kristen. Men jeg kunne ikke blive døbt i Tyrkiet. Det kunne jeg først i Danmark. Min storebror kom i en kirke og kendte mange kristne. Han hjalp mig. Det første år boede jeg på et asylcenter i Hviding, hvor jeg gik til undervisning hver uge i et privat hjem sammen med andre fra centret. Om søndagen tog vi til gudstjeneste i Ribe Domkirke, fortæller Hamid, der blev døbt i Apostelkirken på Vesterbro knap et år efter ankomsten til Danmark. Her var også hans bror døbt.

Udrejsefrist udsat

Da Hamid Heidari i begyndelsen af juli fik afslag på asyl begrundet med, at hans konvertering ikke blev vurderet som troværdig, fik det bred bevågenhed i kirkelige kredse med kendskab til den unge afghaner, der havde været kirkeligt aktiv siden ankomsten til Danmark tre år tidligere. Efterfølgende sendte hans advokat en klage til FNs Torturkomité i Geneve med anmodning om udsættelse af udrejsefristen. Anmodningen blev imødekommet,

“ Det første, jeg gør hver morgen, er at sige tak til Gud.

Hamid Heidari, asylansøger og volontør

efter tre år er han træt. Træt i krop og sjæl.

– Jeg forstår ikke, hvorfor jeg har fået afslag. Ingen af mine venner forstår. Men det er ikke længere så vigtigt for mig at forstå Guds veje. Siden afslaget har jeg ikke sovet så godt om natten. Somme tider drømmer jeg, at jeg er tilbage i Afghanistan eller Iran. Men Gud er større end dårlige drømme. Jeg er ikke vred på Gud. Jeg ved, at Gud vil det bedste for mig. Som menneske er jeg selvfølgelig ked af det. Men jeg ved, at jeg ikke er alene.

– Som volontør kan jeg hjælpe mennesker, der som mig er nye i Danmark.

Jeg laver kaffe, rydder op, hjælper med at lave mad og taler med mennesker, der kommer for at lære dansk. Jeg kan godt lide at tale med alle slags mennesker. Vi er meget forskellige her i huset. Vi er som mange små floder, der samles i et stort hav. For mig er havet Jesus og hans kærlighed til alle mennesker. Jeg vil gerne fortælle mennesker, der ikke tror på Gud, at Gud også elsker dem.

– Det er vigtigt for mig at gå i kirke om søndagen. Når jeg modtager nadveren, er det som om Jesus kommer ind i min krop. Så mærker jeg hans tilgivelse i mit hjerte.

Gud vil hjælpe

Ved siden af arbejdet som volontør går Hamid Heidari til dansk på VUC tre gange om ugen og er også tilmeldt et kursus i programmering.

– Jeg prøver at få en normal hverdag. Jeg kan ikke bare sidde stille og vente. Jeg ved, at Gud har en fremtid til mig. Selv om det er svært lige nu, er jeg glad for livet. Jeg beder meget til Gud og læser i Bibelen. Det første, jeg gør hver morgen, er at sige tak til Gud. Tak fordi jeg er rask, har mad, tøj, arbejde og et sted at bo. Tak fordi jeg er her i Danmark.

Han har endnu ikke fortalt forældrene, at han er døbt.

– Det er en meget stor ting. I vores kultur er det ikke noget, man bare fortæller over telefonen. Man sidder sammen, når man fortæller. Jeg elsker mine forældre og respekterer dem meget. Jeg har heller ikke fortalt, at jeg har fået afslag på asyl. Jeg vil ikke gøre dem kede af det.

– Jeg prøver ikke at tænke så meget på fremtiden. Jeg ved, at jeg er tæt på Gud. Det er nok. Gud vil hjælpe mig. Han vil vise mig vejen. Jeg beder om, at Gud vil gøre det bedste for mig. Gud laver ikke fejl. Jeg ved, at Gud vil svare på min bøn. **BMF**

FNs Torturkomité har anmodet Flygtningenævnet om, at klagen får opsættende virkning. Det betyder, at Hamid Heidaris udrejsefrist er udsat, og at han kan blive i Danmark, indtil der er truffet en afgørelse i sagen i FN.

HAMID HEIDARI

- Født 1997 i Afghanistan.
- Flygtede som barn til Iran med sin familie efter Talibans første magtovertagelse.
- Søgte asyl i Danmark i 2019. Afslag juli 2022.
- Fra juli 2022 ansat som volontør i Internationalt Kristent Center i København.
- Har boet på asylcentre i Nordsjælland og Hviding.

Afghanere i Danmark

Alle af afghansk herkomst: 20.272
Heraf danske statsborgere: 10.353
Heraf født i Danmark: 6.231
Asylansøgere fra Afghanistan:
- 2019: 90 / 2020: 69 / 2021: 557
Danmarks Statistik 2022

Foto: BMF

På caféen beder Ivan Sulejic om havremælk i kaffen. Vi befinder os i en af den ortodokse kirkes mange fasteperioder, og den 32-årige serber faster fra kød og mælkeprodukter – også når han ikke opholder sig på det ortodokse præsteseminarium i Stockholm, hvor han læser teologi på fjerde år. Ivan Sulejic er tredje generation i en familie, hvor bedsteforældrene og siden forældrene kom hertil fra Serbien som arbejdsmigranter i slutningen af 60'erne, da Danmark manglede arbejdskraft. Han voksede op på Nørrebro og Frederiksberg i et hjem præget af kommunisttiden i det tidligere Jugoslavien, hvor religion ikke var noget, man praktiserede åbenlyst. Men for seks år siden fik kirken og den ortodokse tro ny betydning for Ivan Sulejic, der i dag er medlem af menighedsrådet i den serbisk-ortodokse kirke i København.

Min rejse med Gud

Et besøg i Jerusalem blev et vendepunkt for serbisk-ortodoks teologistuderende

Foto: BMF

I vores kirke faster vi hver onsdag og fredag og i de længere fasteperioder. Faste er også noget spirituelt. Når man faster, lever man lidt mere roligt. Hverdagen kan godt bringe en på sidespor af den kirkelige vej. Fasten er en tid, hvor man kan komme tættere på Gud og sig selv.

Da jeg var barn, var tro ikke noget, vi snakkede om i vores hjem. Til højtiderne kom vi i den serbisk-ortodokse menighed, der dengang lånte Blågårds Kirke på Nørrebro, men ellers var kirken ikke en del af vores liv. Mine forældre voksede op under kommunismen i det tidligere Jugoslavien, hvor det ikke var velset at være aktiv i kirken. Min farmor har altid været troende, men da hun giftede sig med min farfar, der var militærmand, kunne hun ikke gå i kirke. Men hun vedligeholdte de kristne traditioner i hjemmet, uden at der blev talt om tro. Selv om kommunisttiden kun er en parentes i kirkens historie, varede den længe nok til, at to generationer næsten glemte kristendommen.

Selv om jeg er født i Danmark, har jeg altid set mig selv som serber på grund af min familie. At min farfar endte i Danmark var ret tilfældigt. Som mange yngre mænd dengang rejste han nordpå sammen med nogle venner for at søge økonomisk bedring. Under

“Om jeg en dag bliver præst, er i Guds hænder.

Ivan Sulejic, serbisk-ortodoks teologistuderende

busturen var der nogen, der sagde, at det skulle være godt i Danmark. Da han kom, fik han arbejde med det samme som maskinarbejder. Et par år senere kom min farmor, og senere fulgte min far og hans bror efter med deres familier. Min far fik arbejde som tjener og kok, og min mor var pædagog-medhjælper men uddannede sig senere til kosmetolog. I dag er min far pensioneret. Min farfar er i firserne og bor det meste af året i Serbien, men min farmor er her stadig og går i kirke hver søndag.

Jeg har arbejdet rigtig meget med at finde ud af, hvem jeg selv er. Selv om jeg er født i Danmark, kan et sted ikke definere ens identitet. I Danmark bliver jeg stemplet som serber, og i Serbien som dansker. Jeg er glad for, at jeg også har dansk mentalitet i mig. I dag har jeg let ved at forstå kulturelle forskelle. At have flere kulturer er en rigdom, som gør, at jeg bedre kan forstå andre.

Jeg har altid haft respekt for kirken, men det var først i en svær periode i mit liv for seks år siden, at det åndelige blev vakt til live i mig. Det var som at blive fyldt med liv og lys. Jeg indså, at jeg altid havde været min egen målestok. Men som menneske er man ekstremt begrænset. For mig blev det et spørgsmål om at finde

“Man kan ikke være kristen alene. Man er kristen sammen med andre.

Ivan Sulejic, serbisk-ortodoks teologistuderende

Kristus. Det er ud over vores menneskelige forståelse. Ord bliver for små.

På præsteseminarieret har jeg fået en struktur i mit liv. Det trives jeg med. Vi har fælles bøn morgen, middag, aften og midnat. Vi er omkring 10 studerende og en præst eller munk, der bor sammen. Vi kommer fra forskellige lande – Grækenland, Ukraine, Serbien, Egypten, Syrien og Indien. Det er et fællesskab om Kristus på tværs af kulturer.

Det var på en pilgrimsrejse til Jerusalem med min kirke, at jeg fandt min vej. På rejsen fulgte vi i Kristi fodspor. Dernede fik jeg et stærkt ønske om at følge Kristus og hjælpe andre mennesker til at følge ham. Min præst støttede mig og hjalp mig med at forstå, hvad det var, jeg bevægede mig ud i. Det var ham, der foreslog, at jeg skulle læse teologi ved den ortodokse præsteskole i Stockholm. Min familie støttede mig, selv om min mor i begyndelsen havde lidt svært ved at forstå, at jeg

ville give hele mit liv til kirken. Men nu kan hun se, at jeg er glad for mit nye liv og har fundet mig selv i det.

Om jeg en dag bliver præst, er i Guds hænder. Det er for stort for mig at sige. Lige nu er jeg i gang med en fireårig bacheloruddannelse og overvejer at læse en kan-

didatgrad i Beograd eller USA. Når man gerne vil tjene kirken, er det godt at have en teologisk baggrund, så man lærer de teologiske værdier og udvikler sig som menneske. I vores kirke er det i dag mest pensionister, der kommer til gudstjenesterne om søndagen. Familierne og de unge kommer til højtiderne. Vi vil gerne etablere en ungdomsgruppe, der både er for unge i Danmark med serbiske forældre og for nyankomne. Fremtiden er jo i de unges hænder. Det er dem, der skal videreføre kirken.

Fortalt til BMF

* Liturgi: Nadvergudstjeneste

Den serbisk-ortodokse kirke i Danmark betjenes af en præst, der bor i Malmö. I 2014 købte menigheden i København Bavneshøj Kirke. Der holdes også gudstjenester i Odense og i Silkeborg, hvor menigheden har købt et tidligere missionshus.

IVAN SULEJIC

- Født 1989 i Hvidovre i en serbisk familie og opvokset på Nørrebro og Frederiksberg.
- Teologistuderende på pastorallinjen på et ortodokst teologisk akademi i Södertälje 30 kilometer fra Stockholm.
- Et års teologistudier og to års pædagogstudier i København.
- Medlem af menighedsrådet i den serbisk-ortodokse menighed i København.
- Bor i Stockholm.

Migrantpræster mødtes

Der var liv, megen latter og mange nysgerrige spørgsmål, da 90 præster og ledere fra 40 migrantmenigheder var samlet til InspirationsDage på Kursuscenter Brogården i Middelfart i august. Også flere folkekirkepræster havde taget imod invitationen til at dele erfaringer på tværs af sprog, kulturer og kirke-traditioner. Til sammen havde deltagerne rødder i 30 lande på fire kontinenter. Som en katolsk præst fra Sri Lanka udtrykte det: "Selvfølgelig er vi meget forskellige. Men vi har også uendelig meget til fælles. Her er vi en stor familie."

Læs mere på www.tvaerkulturelt-center.dk

Håbets Gud

Multiethnic inspirations-conference
Finding faith and joy in uncertain times
Aarhus 11.-13. november 2022

HÅBETS GUD

En weekend om tro og livsglæde i en usikker verden
Aarhus d. 11.-13. november

Vidensdeling, livshistorier og inspiration til kirkernes integrationsarbejde

Se program på www.tvaerkulturelt-center.dk

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, migranter og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk København

Arabisk/assyrisk Aarhus
Arabisk Brønderslev
København
Tåstrup
Aarhus

Armensk Kbh./Odense

Assyrisk Aarhus/ Kolding/ Aabenraa

Burmesisk Esbjerg, Odense, Kalundborg

Burmesisk/Chin Frederikshavn, Hjørring, Søby, Skjern, Esbjerg, Ringe, Ronne: Chin Association in DK (CCADK);

Burmesisk/ Kachin Flere byer
Dansk (da./fransk.) Amager
Engelsk Albertslund
Avedøre
Brøndby
Brøndby Strand
Esbjerg
Gellerup
Haderslev
Herlev
Holstebro
Horsens
Hvidovre
Ishøj
Kolding

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

(eng./dansk) København

Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Hailu Larsen, tlf. 3116 4347

Etiopisk-ortodoks menighed, Sct. Augustins Kirke, Zernichael Deressa Seboka, tlf. 5284 7624 (O)

Mission for Nations Int. Ministry, Sct. Johannesgården, Matthew Hora, tlf. 9178 8556 (P)

Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4240 2687

Fountain of Life Ministries, Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P)

Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175

Arabisk menighedsfællesskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900

Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Youssef G. Habashy, tlf. 4276 4946

Den glade nyhed, Christianskirken, Wessam Youssef, tlf. 5056 1471

Sct. Andreas Kirke, Kbh. / Odense Domkirke, Stepanos Hovhannisiyan, tlf. 5018 8943

Aarhus/ Kolding/ Aabenraa: Armensk ortodoks menighed, Skt. Lucas Kirke, Jasmin Kourgnian, tlf. 2480 8474

Mar Mari's Assyriske Menighed, provst Albert Panimeen, tlf. 2894 4580 (O)

Østens Gamle Kirke, Sanhereb Georges, 2139 7048 (O)

Esbjerg, Odense, Kalundborg: Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai Thawng, tlf. 2618 3667

Frederikshavn, Hjørring, Søby, Skjern, Esbjerg, Ringe, Ronne: Chin Association in DK (CCADK);

Emmanuel Cinzeh, tlf. 4844 2908 / Moses La Bawl Peng, tlf. 6183 8478 (B)

Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B)

International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 5859 6133

Presbyterian Church of Cameroon, Opstandelseskirken, Michael Taylor, tlf. 4275 2387

God's Ambassadors (ghanesisk), Avedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909

Christian Love Fellowship, Judith Nakkazi, tlf. 4241 2892

Copenhagen Christian Fellowship, Brøndby Str. kirke, Stephen Osei Safo, tlf. 2849 2881

Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaat, tlf. 7512 1027 (K)

Gellerup Kirke, Niels Hvild, tlf. 8625 0912. *Int. gudstj. d. 4. sept. og 25. sept. kl. 10*

Holy Int. Christian Ministries (HICM), Kristkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 5123 5862

Vor Frue Kirke og Sankt Antonii Kirke, Joy Fernando Santhiyogu, tlf. 5124 8422 (K)

Int. Christian Fellowship (congolesisk), IM Missionshus, M. Sigala, tlf. 5123 5862

Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, *søn. kl.10 (oversæt.)*

Int. City Baptist Church, Esajasskolen, pastor Tony Achearmping, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 (B)

Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135

Holy Int. Christian Ministries (HICM), Kristkirken, Daniel Datosomor, tlf. 2711 7145 (P)

Kolding Int. Congr. (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markusen, *Gudstj. 1. søn. i md. kl.13*

Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B)

Champions Chapel, Søborg, Enoch Odumade Oluwatofin, tlf. 6052 7054

Christian Center, Kbh. Kirken i Kulturcentret, Palle Flyger, tlf. 4010 9051 (P)

Church on the Rock, Brøndby, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202

Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376

Disciples Assembly Church, Vibovej 7B, Kbh. NV, Iyere Igboqbo (William), tel. 7163 7080

Filadelfia Christian Church (filippinsk), Raymond Osiat, tlf. 4013 0506 (P)

First International Baptist Church, Niels Erik Nielsen, tlf. 2942 0090 (B)

Folketirkeren for Internationals, Eliaskirken, William Salicath, tlf. 2993 9533 (F)

Fountain Gate Chapel, Charles Frimpong (William), tlf. 2887 3716 (P)

God's True Mission (GTM), Sct. Johannesgaarden, Pastor Osei, tlf. 5354 0818

Haraldskirken, Morten M. Samuelsen, 2462 3969. *Int. Harvest service d. 9. okt. kl. 14.30*

International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. 3150 7027

International Church of Cph., Brorsøns Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, kl. 10.30/16.30

International Christian Community, Kingos Kirke, Ravi Chandran, tlf. 5285 5285

International Congr. of United Methodist Church, Jerusalemskirken, Ole Birch, tlf. 3312 9606 (M)

International Harvest Chr. Centre, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664

Jesus Centre (RCCG), David Ade og Adibola Olushola, tlf. 2234 7482

Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke/Lyngby Baptistkirke, Rosalie Kozlowski, 4220 8888

Kingos Kirke, A. Graversen, 6127 3022. *Int. gudstj. 18. sept og 9. okt kl. 14.30.*

Ministry of Seven Angels of God International, Maxwell Eze, tlf. 3134 6610

Narrow Gate Church, Apostelkirken, Felix Mgonja, tlf. 2675 5969

Sakramentskirken, Fr. Joy Fernando Santhiyogu, tlf. 4494 7694 (K)

Salvation House (nigeriansk), Kvarterhuset, Cosmos Osakpamwan, 5010 8588

Sankt Annæ Kirke, Piotr Grzeskiewicz, tlf. 5028 9315 (K)

SDA Int. Church Cph, Adventkirken, pastor Robert Fisher, tlf. 2172 0552 (A)

St. Alban's Anglican Church, Rvd. Smitha Prasadam, tlf. 2232 5337. *Gudstj. kl. 10.30 (Kbh)*

The Lord's Chosen Charis. Revival Min., Sct. Johannesgaarden, R. Nwankwo tlf, 2286 9340

Victory Chapel (nigeriansk), Bådehavnsgade 44, Ola Jones, tlf. 2098 5401

Skt. Knud Lavard Kirke, P. Samuele Lando, lando@katolsk.dk (K)

Jesu Gospel Kirke (afrikansk), Thomas Appah, tlf. 6024 4042

Greater Light Evangelical Church, Vor Frelser Kirke, Rev. Obua Christoph Ogwetta, tlf. 9193 3363

Living Stones Bible Church, McDonald Uche, tlf. 2040 2521 (P)

International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2225 5263

Church of Pentecost, Kastanie Allé 20, Akousa Nkansah Amuah, tlf. 2680 2343

Omega Fire Ministries, Prince Iredia, tlf. 9140 0890

Int. Chr. Fellowship Min. DK (ICFMDK), Kapinga Dionne Mushagalusa, tlf. 2781 0892

Word Outreach Church, Jackieine Hansen, 2696 0113 (P)

Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Hojer, tlf. 8660 0233 (P)

New Covenant Church of Jesus Christ, Felix Mbala, tlf. 3189 9023 (P)

Frikirken International Church, Kelvin Sam, info@fintc.dk

Koinonia Int. Christian Fellowship, Karmelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B)

Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K)

Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk *Gudstj. 1. søndag i md. kl.10.30*

Christianskirken, Anders Moberg, tlf. 4172 7110 *Monthly services in English*

Int. Harvest Christian Center, Immanuelskirken, Benjamin Agyeman-Duah, tlf. 3045 4903

Vor Frue Kirke, pater Krzysztof (Kris) Augustyniak, tlf. 8730 7044 (K)

Aarhus Valgmenighed, international pastor Keld Dahlmann, keld@valgmenighed.dk

Gronnevang Kirke, (F) *(oversættelse)*

Apostelkirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) *(oversættelse)*

Københavns Frikirke Valby, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009

Valgmenigheden Church of Love, Massoud Fourouzandeh, 4053 2523

Immanuel Fællesskab, Christianskirken, Naser Rezaeif, tlf. 2168 2414

Garnisonskirken, Marja Silvonens-Hansen, tlf. 2164 8101 (L)

Resurrection Int. Chr. Center, Brøndby Str. Kirke, Jacques Musungay Kalala, tlf. 5137 2792

MERCi Eglise Internationale, Yapo Abraham Assi, 2878 1065

Fransk Reformert Kirke, Philip Maury, tlf. 3111 3218 (K)

Sakramentskirken, Jérôme Dejean De La Bâtie, paroisse@copenhague@gmail.com (K)

MCCS Danmark, Hvidovrevej 80, 2610 Rødovre, Pascal, tlf. 2941 5819

Hans Egede Kirke, Borgny Brünning-Hansen, 5135 5190 / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809

Presbyt. Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gothersgade, Kwame Danquah, tlf. 3078 0795

Græsk-ortodoks menighed, Skt. Aleksander Nevskij Kirke, Sergij Plekhov, 3313 6046

Græsk-ortodoks menighed, Tolbodgade 7, Sávvas Christiansen

Helligåndskirken, Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737/Oline Bertelsen, tlf. 2343 8732 (F)

PERKI, Lidya Sørensen, tlf. 2013 6180, perkidk@gmail.com

Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099

Ark Church, Lyngby Ap. Kirke, Janepher Umuranga, jannifer_umu@hotmail.com

Zion Temple Celebration Centre DK, Lyngby Baptistkirke, John Bizomenya tlf. 2236 3034

Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707

Skt. Mich. Kirke, Anto Kukic, 6016 6516/Jesu Hjerter Kirke, Tomislav Cvetko, 2178 0671 (K)

Jesu Hjerter Kirke, Niels Engelbrecht, tlf. 3054 2118 (K)

Makedonsk
Malayalam
Nepalesisk
Norsk
Polsk

Rumænsk

Russisk

Rus./Kirkeslav./Da.

Kirkeslavonsk

Serbisk

Spansk

Spansk/Portugisisk

Svensk

Swahili/Dansk

Swahili/eng.

Tamilsk

Thai

Tigrinya

Tyrkisk

Tysk

Ukrainsk

Urdu/Hindi

Vietnamesisk

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Katolsk (L) Luthersk (M) Metodistkirken (O) Ortodoks (P) Pinskekirken

Middage på tværs

Fredericia

Gellerup

Give

Græsted

Haderslev

Herning

Holstebro

Hvidovre

Kolding/Tyrstrup/Vamdrup

København

Silkeborg

Skjern

Toftlund

Varde

Videbæk

Aarhus

Andre mødesteder/Kirkeligt integrationsarbejde

Cykelværksteder

Folketkirkens Migrantsamarbejde

Folketkirkens Tværkulturelle Center

Frelsens Hær

Fælleskirkeligt Integr. Netværk (FIN)

International Café

Internationalt Kristent Center (IKC)

Kirkens Korshær

Kirkernes Integrations Samarbejde (KIS)

Kirkernes Integrations Tjeneste (KIT)

Kolding International Congregation (KIC)

Kvinder møder kvinder

Lordage på tværs

Mandeklub (international)

Haderlev Stifts Migrantsamarbejde

Sport på tværs

Venskabscafé

Skt. Kliment Ohridski, Mariendals Kirke, Pece Dimitrijevi, tlf. 4031 1068 (O)

Malankara Syrian Orthodox Church, F. Eldhouse, 5299 8210 (O)

Uttam Prasad Uprety, 2711 1894/Arjun Ghatani, 2985 3108/Mon Maya Rai, 42346939

Kong Haakons Kirke, Pål Kristian Balstad, tlf. 3035 4151 (L)

Esbjerg/Haderslev/Sønderborg: Skt. Nikolaj Kirke, Jacek Aniszewski, tlf. 5028 9148 (K)

Vi er gode til at flytte

Asyl – og hvad så? Kurdisk familie gør status

Siden familien Omididi søgte asyl i Danmark i 2015, er de flyttet otte gange. Efter fem år på skiftende asylcentre, herunder 22 måneder på et udrejsecenter, omgjorde Flygtningesnævnet i 2020 et tidligere afslag og gav den kurdiske familie asyl. I dag bor familien i Helsingør i Nordsjælland og kan se tilbage på snart to år i Danmark med opholdskort og CPR-nummer. Har det nye liv svaret til forventningerne, og hvad betyder den kristne tro i dag for familien, der blev døbt som asylansøgere for seks år siden?

Efter to år med asyl er familien Omididis hverdag på mange måder meget dansk. I den lille have bag det gule toetagers rækkehus i Helsingør vokser frodige tomatplanter mellem et lyserødt blomsterflor. 11-årige Atena, der går i 5. klasse og holder tæt kontakt med veninderne på sociale medier, minder sin far om, at han skal huske at købe fredagsslik, når lillebror Aydin på fem år skal hentes i børnehaven. Kobra Omididi (30) serverer kaffe og frugt i stuen på første sal, og Ahmad Omididi (33) fortæller, at han netop har indsendt ansøgning om forlængelse af familiens opholdstilladelse. Det første opholdskort udløber til november. Det er tid at gøre status.

Familien frygter ikke længere at blive sendt tilbage til Iran. Men de ved ikke, om de kan blive boende i den nordsjællandske stationsby. Da Ahmad Omididi har haft benprotese, siden han som barn trådte på en mine i Iran, er de skrevet op til en handicapvenlig lejlighed.

– Lige nu bor vi i et hus, hvor stue og badeværelse ligger på første sal. Det er ikke så praktisk, når jeg kun har ét ben. Men udfordringer er en del af livet. Vi har altid været gode til at støtte hinanden. Vi var meget unge, da vi blev gift – kun 18 og 20 år, så vi kender hinanden rigtig godt. Vi er også ret gode til at flytte. Vi kan pakke meget hurtigt. Inden vi fik asyl, blev vi flyttet seks gange, fortæller Ahmad Omididi, der altid har forsøgt at finde noget positivt i svære perioder. Det gælder også de fem lange år, hvor familien ikke vidste, om de ville få asyl i Danmark.

– Alt var ikke dårligt. De første to år på Bornholm var på mange måder en dejlig tid. Det var der, vi mødte Jesus og fik mange danske venner gennem kirken. Da vi fik afslag, blev vi flyttet til Udrejsecenter Sjælsmark. Det var et meget dårligt sted for vores børn. Som forældre kunne vi ikke give dem et normalt liv. Men i forhold til fællesskab med andre kristne var det en god tid. Vi mødte en masse kristne i Nordsjælland, og i dag er vores netværk meget bredt. Når vi var i kirken, kunne vi lægge de svære ting andre steder hen, siger Ahmad Omididi og fortæller om den overvældende glæde og lettelse, da familien for to år siden fik asyl.

– Vi var meget, meget taknemmelige. Vi har slet ikke ord. Hver morgen siger vi tak til Jesus. Tak at vi fik beskyttelse i Danmark. Vi har en levende Gud, som hører og ser os.

Nedlukning og genåbning

Familien startede deres nye liv i Gribskov Kommune under den anden coronanedlukning.

– Men selv om alt var lukket, kom et ægtepar fra kirken på besøg med blomster en af de første dage og sagde velkommen. Det glemmer vi aldrig. Efter genåbningen blev vi flyttet til Helsingør. På det tidspunkt åbnede sprogskolen fysisk, vores datter begyndte i skolen, og vores søn kom i børnehaven. Vores datter blev også inviteret til at synge i Gospel Kids, fortæller Ahmad Omididi, der for længst har afsluttet sprogskolen og sideløbende taget matematik og dansk på 10. klasses niveau på VUC.

– Det var vigtigt for mig ikke at spille tiden. Jeg havde allerede lært meget dansk, så det var ikke så svært for mig at bestå eksamen. Jeg har altid arbejdet og været fysisk aktiv, men som asylansøger måtte jeg ikke arbejde i fem år. Det er lang tid, når man er ung. Det er en tid, man ikke får tilbage.

I morgen hjælper Gud

Den kurdiske familiefar havde håbet, at han med sine gode danskundskaber hurtigt ville få arbejde. Men der viste sig at være mange sten på vejen.

– I Iran arbejdede jeg som taxachauffør og frisør, men med mit fysiske problem er det ikke så let her i Danmark. Mine jobmuligheder er begrænsede. Jeg håber, at Jobcentret vil tilmelde mig en erhvervsuddannelse, som de mener passer til min krop. Eller at jeg finder et arbejde. Det er meget svært for mig bare at være hjemme. Heldigvis kan jeg hjælpe frivilligt i kirken. Og jeg er sikker på, at Gud har en plan. Han vil forberede en fremtid for os.

Ahmad Omididi har aldrig haft illusioner om, at livet skulle være let.

– Livet er generelt svært. Men vi har Gud. Han er med os. Måske er det svært i dag, men i morgen hjælper han. Man skal tænke på en positiv måde.

Efter sommerferien startede Kobra Omididi på modul 4 på sprogskolen sideløbende med et ekstra dansk-

kursus. Den kurdiske mor drømmer om en dag at blive sygeplejerske. Hun ved, at vejen er lang, men hun er ikke bange for nye udfordringer.

– Jeg er ikke vant til at læse så meget hver dag. Det er lidt svært. Men jeg giver ikke op. Når jeg er færdig med sprogskolen, er næste skridt dansk og matematik på VUC, siger hun med et forsigtigt smil.

– Vores venner hjælper os meget. Venner har et stort rum i vores liv. Venner kan opmuntre og løfte en op med gode ord. Man kan grine og græde sammen. Vi glemmer aldrig, hvordan vores danske venner græd, da vi fik afslag på asyl. De følte vores smerte. Det var stort at mærke. Det var med til, at vi kunne rejse os og fortsætte livet.

Plads til børn

Ahmad Omididi er ikke i tvivl om, at kirkegang også fremover vil være en vigtig del af familiens hverdag.

– Jeg har ikke gået i andres sko og kan kun tale for mig selv. Men hvis man holder op med at gå i kirke, kan troen blive mindre og mindre, og til sidst kan den dø. Jeg ved, at Jesus Kristus elsker mig og forstår mig

Måske er livet svært i dag, men i morgen hjælper Gud.

Ahmad Omididi

Foto: BMF

og har givet sit liv for mig. Jeg vil altid tro på ham. Vi var meget heldige, at vi fik en bolig et sted, hvor vi allerede havde kristne venner. Hvis der ikke er nogen, der inviterer, må man selv opsøge en kirke. At gå i kirke er en beslutning, man tager. Og hvis man har børn, skal man finde en kirke, hvor der er plads til dem. Vores børn vil gerne med i kirke, når der er andre børn. I skolen siger lærerne til min datter: "Hvor er du god til kristendom!" Det er meget vigtigt for os, at vores børn er glade i kirken. Troen er det allervigtigste, vi kan give dem her i Danmark.

BMF

MØD BESTYRELSEN

Foto: BMF

– Hvad giver dig glæde?

At møde andre mennesker, både i og uden for menigheden. Både danskere og nydanskere.

– Hvad udfordrer dig?

Når jeg synes, at mennesker behandles uretfærdigt. Det sætter nogle tanker i gang. Når det er flygtninge, jeg kender, fylder det meget. Hvor kan jeg gøre en indsats? Det er min erfaring, at rundt om i hjørnerne kan man godt gøre en forskel.

– Hvad optager dig?

At hjælpe asylansøgere, der venter på, at deres sag bliver afgjort, så de får en tålelig tid, mens de er hos os. Og at hjælpe de flygtninge, der bliver bosat i vores lokalsamfund, til at begynde en ny tilværelse her.

– Hvad er det bedste råd, du har fået?

Spørg dig selv, hvilke muligheder du har. Hvad har

jeg at byde på? Hvad har jeg i min værktøjskasse, som jeg kan tage frem? At vide det giver arbejdsro. Det er det her, jeg skal. Andre kan gøre noget andet. Vi skal ikke alle gøre det samme. Som vi hører det ved nadverbordet i kirken hver søndag: Gå i fred og tjen Herren med glæde.

– Hvad er du taknemmelig for?

Jeg er utrolig taknemmelig for min familie. Og for det sted, jeg bor, og de mennesker, der bor her. Jeg er meget taknemmelig for de mange forskellige mennesker fra hele verden, som jeg har mødt og fået lov at hjælpe lidt på vej. Nogle af dem er blevet som vores familie.

– Hvad er Tværkulturelt Centers vigtigste opgaver?

At være et stort netværk for danskere og nydanskere, kirker og menigheder. Et sted, hvor man kan få rådgivning, inspiration og konsulenthjælp. Og et sted, der kan formidle kontakt til kristne fællesskaber ud over landet, hvor nydanskere er velkomne.

HENRY HOLM HANSEN

- Født 1956 i Finderup ved Skjern.
- Uddannet lærer og har også arbejdet som pedel, kirketjener og graver. Gik på efterløn i 2018.
- Gift med Marianne, der er pensioneret lærer. Sammen har de fire voksne børn og seks børnebørn.
- Bor i Nr. Løgum sogn i Sønderjylland.
- Medlem af Tværkulturelt Centers bestyrelse siden 2019.

Ingen kender i morgen

Ukrainsk violinist: Mit hjerte er både i Danmark og Ukraine

Foto: BMF

Hen over sommeren har Natalia Pylypenko allerede glædet danskere og andre flygtninge med sit virtuose spil ved flere internationale gudstjenester og koncerter i København, herunder støttekoncerten *Galla for Ukraine* på Det kongelige Teater.

For musik er et internationalt sprog, som alle kan forstå, siger den ukrainske violinist, der kom til Danmark den 18. marts sammen med sin mand Serhii Selivanov (65), der er ingeniør og forsker.

At spille i en kirke giver den 55-årige ukrainer særlig glæde. Hun voksede op i Kyiv i Sovjet-tiden i en veluddannet familie, hvor tidligere generationer havde betalt en høj pris for tætte relationer til den ortodokse kirke. Dengang var religion noget, der skulle bekæmpes, og den statslige forfølgelse satte dybe spor i både hendes og hendes mands familie, hvor bedstefædre og oldefædre var præster.

Efter revolutionen i 1917 kom en tid med voldsom undertrykkelse af kirken. Præster blev deporteret, fængslet eller sendt i arbejdslejr. Min oldefar Michael blev deporteret til en fængselslejr på øen Solovki i Hvidehavet, hvor han senere døde. Derfor kunne vores forældre ikke fortsætte i deres forældres og bedsteforældres spor. Men i dag kan min mand og jeg praktisere vores tro åbenlyst. For os er kirken et helligt sted, hvor vi oplever fred og får ro i hjertet, forklarer Natalia Pylypenko og fortæller, at hun allerede som barn var fascineret af den ortodokse gudstjeneste.

Mine forældre er døbt i den ortodokse kirke. I vores hjem fejrede vi jul og påske, og somme tider var vi også til gudstjeneste i en stor kirke i Kyiv. Gudstjenesten varede flere timer. Alle stod op. Jeg husker det som en meget smuk oplevelse, hvor musikken og korets sang talte stærkt til mit hjerte.

Krigen

I dag kan Natalia Pylypenko se tilbage på 35 år som professionel violinist i Nationaloperaen i Kyiv. Side-løbende underviste hun i mange år børn og musik-studerende på et af byens universiteter.

Men så kom krigen og forandrede alt. De første dage sad vi i et beskyttelsesrum i kælderen og kunne høre bomberne falde. Vi blev ikke ramt, men andre steder i byen var det meget slemt. I nogle uger fortsatte jeg med at undervise online fra kælderen. Jeg kan ikke forstå, hvorfor mennesker ikke kan tale sammen i stedet for at slå hinanden ihjel. Alle spørger: Hvornår slutter det? Men ingen kan svare. Mit hjerte græder.

Det var Serhii Selivanovs søn, der har boet i Danmark siden 2017 og arbejder som computerprogrammør, der opfordrede forældrene til at tage til Danmark, da krigen brød ud.

”Kom, kom,” sagde han. Han var meget bekymret for os. Men vi passede et ældre familiemedlem, der var helt

afhængig af os, så vi kunne først rejse efter en måned. Vi kørte til Danmark i vores egen bil sammen med min onkel og tante, der kom fra en anden by, hvor der var omfattende ødelæggelser, fortæller Natalia Pylypenko.

Vi forlod vores dejlige lejlighed i Kyiv i den gamle bydel på højre side af floden Dnepr. Pakkede vores ting og lukkede døren bag os. Det hele var uvirkeligt. Så kørte vi gennem Polen og Tyskland til Danmark. Det tog fire dage. Da vi kom, var vi meget trætte.

Den første måned boede ægteparret hos Serhiis Selivanovs søn i en forstad til København. Siden slutningen af april har adressen været et lille værelse med to køjesenge, en ottoman, et bord og et skab på et tidligere vandrehjem i aktivitetsparken *Go Monkey* i Søborg, der er indrettet som midlertidigt hjem for 20 ukrainske familier. Her deler 10 familier et fællesskabet, hvorfra der er udsigt til glade børn, der klatrer rundt i trætop-pene og minder flygtningene om, at livet går videre. Også selv om en brutal krig for en tid har sat deres liv på pause.

Talentfuldt barn

Interessen for musik går flere generationer tilbage i Natalia Pylypenkos familie. Alle i familien sang eller spillede forskellige instrumenter, og hendes bedstefar var professionel violinist. Selv var hun et talentfuldt barn, der allerede som seksårig begyndte at spille violin.

Jeg dansede også ballet og skulle vælge mellem dansen og musikken. Jeg valgte musikken. Jeg elskede violinen – både at lytte til den og selv at frembringe tonerne. Jeg har altid haft et godt øre og elsker udfordringer, fortæller den ukrainske violinist, der aldrig har fortrudt, at hun valgte musikken som levevej.

Som orkestermusiker har jeg haft et rigt og spændende liv og været på koncertturnéer i 15 lande. Her i Danmark kan jeg måske undervise børn. Jeg har også fået lov at spille i et lokalt symfoniorkester. Det giver mig stor glæde at spille sammen med danske musikere.

Tak til Danmark

Ægteparret er taknemmelige for den modtagelse, de har fået i Danmark.

Danskerne har taget imod os med åbne hjerter. Kommunen har været enestående og hjulpet os rigtig meget. Vi kan mærke, at de har omsorg for os og prøver at forstå vores situation. Vi siger mange tak til Danmark. Gennem kirken har vi også fået en dansk venskabsfamilie. Men når krigen er slut, vil vi gerne hjem. Vi er ikke unge. Vi har to sønner i Ukraine, og jeg har stadig mine forældre på 75 og 80 år. Ukraine er vores land. Men vi har også en søn og et barnebarn her. I dag er mit hjerte både i Danmark og Ukraine.

Ingen kender i morgen. Alle kan komme i vores situation, hvis livet pludselig ændrer sig 180 grader. Vi kan kun bede. Men bøn er noget meget stort. Der er stor kraft i bøn, siger Natalia Pylypenko.

BMF

Tvær- KultuRelt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 • 2100 København Ø • Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
MobilePay 78684

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Tværkulturel medarbejder: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup
Regnskabsfører: Ilse Due

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Promissio • Indre Mission

KFUM og KFUK i Danmark • Mission Afrika

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brodermenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Aagerup Kirke • Abildgård Kirke, Frhv.

Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh.

Bellahøj/ Utterslev Kirke • Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke

Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke • Bråby Sogn

Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke,

Christianshavn • Christianskirken, Aarhus • Christianskirken, Kgs.

Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egeris

Kirke • Egvad Sogn • Emdrup Kirke • Fakse Kirke • Fjølsterang Kirke

Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Folkekirkens

Tværkulturelle Samarbejde i Svendborg • Fredens-Nazaret Sogn,

København • Frederikssund Kirke • Garnisonskirken • Gellerup Kirke,

Brabrand • Gl. Haderslev Kirke • Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke

Glostrup Sogn • Greve Sogn • Græsted Sogn • Grønnevang Kirke,

Hillerød • Haderslev Domsogn • Hannerup Kirke, Fredericia

Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle Kirke, Aarhus • Haslev Kirke

Hassers Kirke, Aalborg • Hellevad Menighedsråd • Helligåndskirken,

Aarhus • Hemmet-Sdr. Vium Sogn • Hendriksholm Kirke, Rødovre

Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Herning Kirke • Hillerød Sogn

Hillested-Skørtinge Pastorat • Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke

Horne Rundkirke • Hundige-Kildebrønde Sogn • Greve Husumvold

Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højby

Sj. Sogn • Højelse-Ølby Sogn • International Church of Copenhagen

Ikast Kirke • Jesuskirken, Valby • Jelling Kirke • Jetsmark Kirke

Karlsunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kingo-Samuel Sogn, Kbh.

Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup • Kristkirken, Kolding

Kvaglund Kirke, Esbjerg • Kong-Svino Pastorat • Lindehøj Kirke,

Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng Kirke,

Fredericia • Løsning-Korning Sognekald • Mejdal Kirke

Møllevangskirken, Aarhus • Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke, Kbh.

Nexo Kirke • Nørre Logum Kirke • Nørre Snede Kirke

Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle

Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Rindum Sogn

Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke,

Hvidovre • Roskilde Domsogn • Ryslinge Kirke • Rødovre Kirke

Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct.

Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Lucas

Kirken, Aarhus • Sct. Jacobi Kirke, Varde • Sct. Jørgensbjerg Sogn,

Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia • Sct. Nicolai Sogn, Vejle

Sct. Pauls Kirke, Aarhus • Sct. Peders Sogn, Randers • Silkeborg

Kirke • Simeon Skt. Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding

Skanderup Kirke • Snebjerg Kirke • Solvang Kirke, København

Sommersted-Oksenvad Pastorat • Stenløse Sogn • Struer Kirke

Sundby Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbo Kirke,

Horsens • Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh.

Timotheuskirken, Valby • Timring Kirke • Tingbjerg Kirke • Toreby

Sogn, Nyk. F. • Tværkulturel Kirke, Gladsaxe-Herlev • Provsti Tyrstrup

Kirke • Tåstrup Nykirke • Vejleå Kirke, Ishøj • Vekso Sogn • Vesterbo

Sogn • Viby Kirke, Århus • Vigerslev Kirke • Vindinge Sogn • Vor Frue

Kirke, København • Vor Frelsers Sogn, Chr.havn • Vorgod Kirke

Værlose Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted

Sogn • Aaby Kirke • Aarhus Bykirke • Aarhus Valgmenighed

Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift

Associerede medlemmer: ALIVE Frikirken Ølstykke • Bethel World

Mission Church • Champions Chapel • Chinese Church in

Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the Rock • Den

Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke

St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab,

Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors • Immanuel Farsi

Fællesskab • International, Avedøre • Int. Temple Bridge Ministries

Living Word Empowerment Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk

Kristent Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang.

Kirke, Skanderborg • Mar Mari's Assyriske Menighed • Myanmar

Christian Fellowship • Resurrection Int. Chr. Center • Revival Ministry

DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St Alban's Anglican

Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark

Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. sognepræst Inge With Johannesen (formand) • Partnerkoordi-

nator Clement Dacht (næstformand) • Landsleder Krista Rosenlund

Bellows • Tidl. lærer Henry Holm Hansen • Kirketjener Abel Zemhret

Kidane • Sprogglærer Hanne Thinggaard • Revd. Smitha Prasad

Diplomingeniør Joseph Zahr

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood

Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun

Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen

Sats og repro: minigrafisk • Tryk: Color Print A/S, Mors

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 3 – september 2022